

Ann.	Pres.	C.	N.
189.	1.	3.	14.

Loa mit de Nadal

Acte segon

131 132 133 134

135 136

Acte segon

La mateixa decoració

Escena 1^a

Mamel - Anton - Pepet

Ma = No sospitan que acullida
dins lo poble ell ha trobat.

Pep = Ningú; creuen que a estas horas
ja s' trovaria atravesant

la frontera, di es que a França
no ha entrat, gracias al cavall

An = No saben que de tan correr
coigué el pobre reventat?

Ma = Segueix sent tot favorable.

Pep = Y en Carlos?

Man = La tornarà.

Ant = Lo fill que segons m'han dit
li mataren. . . .

Ma = Ora el gran.

An = Sols té en Carlos?

Ma = Ell é Jgnés
doba ma vellesa fan.

Que fóra del pobre vell
di no ls tingúes al costat!

Apoyo de ma existencia

ab son carinyo filial,
 fant ma vida tan solitosa
 que mes no puch desitjar
 Posada en Deus la mirada,
 y en los fills meus apoyat,
 tranquil m'acosto si la tomba,
 seguir & que la regaràn
 ab son plor, mentres oi Deus
 per mi son prech o' absard.
 L' Andreu, l' altre fill... lo pobre
 ve tenir un fi desgraciat!

An = Per quin partit prengue, l'arme?
 Ma = Sob sé que lo van matar....

(Absantse.)

Senyor, cuant en nostre Espanya
 nos aymarém com Germans!

Pobre fill! Prengué las armas,
y ab las armas vortí al camp,
elluny d'aquí, elluny fou venout
y l venout fou fusellat.

An = (ap.)

Lo sort que si n'oi mi me espera
si ^{dr}ells caigués ai las mans.

Ma = Lo vell al fill esperaba,
y l fill no venia may.
Passaba l temps la miranda
ficsa en las onas del mar;
y las onas murmuraban
per la arena resquitllant--
"Pobre pare! ... pobre pare! -
ai n' al teu fill no veurás!"
y aixis los dias pasaban,

y mes anaban passant
 y lo fill men, no venia —
 sempre l'esperaba en va!
 Quant trencat de l'horizont
 lo color rosat y blau
 sortia una blanca vela,
 mon cor pe l' desitj portat
 daba volta a la esperansa
 que al barco anaba volant;
 y com mes ell s'atansaba,
 solcantne rapid lo mar,
 la pobre esperansa meua
 tan mes s'anaba allunyant;
 lo barco llenaba l'ancre,
 y el fill no venia may,
 y semblava que las onas

per la arena al zelliscar,
murmuraban: "Pobre pare!
pobre pare! no l' veuròs!...

(Pausa)

Jon es al cel!

An = Saben lo nom

del jefe que l' feu matar?

Ma = No.

Pep = Mes sab qui oixó m' estranyo

Ma = L'home d'aquí fou agafat,
potré lo nom de l' Andreu

ignoraba qui ordená
da mort

An = No fora difícil

Ma = Qui sab si l'ha sabut may

Pep = Son aquests recorts ben tristos

Ma: Perquie s'ha de averiguar
 lo nom de l'home que estorran
 dels vius, y que l'ensarant
 dintre d'una fora qu'obran
 al seu devant, mentres bat
 lo seu cor ben ple de vida?

Ben ple de vida: foi esglany
 lo pensari! Lavin delicta
 pesaba obra l seu cap!
 Politich! Non descorga
 lo l'ensai entrent de sanch!
 Després a un sot lo tiraren;
 la terra van igualar;
 creix herba a n' aquella terra,
 sembla a l'altre terra igual...
 mes devall jau un cadaver,

Bar = Los he omestat?

Pep = Los ben cert

Bar = Finch ja oi bon punt lo treball.
 Quant oi la missa del gall
 siga la gent, y desert
 tot lo poble, sortiroi.

Ma = A mitja nit?

Bar = Aquesta hora
 tindrem la barca a la boca,
 y tot l'est ve trobará.
 Lo ven que l'plan es sencill.
 Sorti avans desitjaria...
 mes potsé nos pesaria,
 y aixis s'allunya l'perill.

An = Será l' que vulgui vosté.

Bar = Altre cosa que fá al cas;

per si ocorria un focàs
duas cordas disposaré

Ma = Perque?

Car = Si acàs per aquí

(senyalant la finestra.)

al barco iriam los dos

lo baixà es molt perillós.

An = ¿ l' montà de m' consta à mi.

Car = Mes això si se n' privaba

per la porta la fugida.

An = Sent ja perduda la vida....

Car = Per la finestra s' salvada.

Ma = Té vostè la ma ben forta

¿ y l' cap segri per baixar?

An = Cap y má no m' faltará.

Car = Liga aixins que molt importa;

baironiam à un obisme,

com qui diu penjats d'un fil

Ant = Per mi pot estar tranquil:

lo perill, fins dona heroisme.

Bar = Si promet lo capitá,

y á vosté, pare, l' seu fill,

que dins de poch, sens perill

llivra á França es trobará

An = Ab parembe, may diria

lo que avia vent lo cor meu.

Gracias

(Li don la mà.)

Rep =

Gracias

(id.)

Bar =

Palgam Dei!

vosté lo mateix faria.

Ma = Ma confiança tinc en tu

Anf = Quand dintre lo cor hi hoi

bons sentiments...

Car = Sens parloir

ells s'entenen com ningú,

per tenirho tot a l'hora

los cordas preparé

Ma = Jo també t'ajudaré.

Car = Lo soldat?

Ma = Encara es fora

Car = Si pica donguim avis,

nosaltres irem a obrir

(Se n'va per la porta

dreta.)

Pes = Al no coneixem a mi

també obrarian aixís.

=

Descend 3^a

Anton - Pepet.

An = Pepet... Tu res no sabis?

Pep = Ni que d' Espanya fos fora,
y emigrat; pensar podia
al veure la platja hermosa
de ma Patria... patria meua!
Be mari del nou mon torna
després de mesos de ausencia
y aixis al seu pare troba!

An = Mitj any hi ha que recullida
la terra de França m' dona
puig que en ella m'han llevat

las políticas discordias
y al general Orenah
la mort hi espera.

Pep = Espantosa,
es, pare, aquesta paraula,
no la digni mes sa boca
com aqui ho tornat a entrar?
An = Contadas las nostras forsas,
veient que per dublevarnos
la ocaió era are molt bona,
vaig traspassar la frontera,
mes m'esperaban las tropas,
Sabs que b' plans mes ben urdits
en un minut fum se tornan.
Aixis a mi m'ho pasat;
creyo trobar la victoria

y he vist durant molt de temps
 sempre la mort a la vorera,
 perseguit, dels Pirineus,
 saltaba l'caball las rocas
 corrent sens norit y sens guia,
 llensant al foc de sa boca.

Noble animal! reventot
 ho caygut, no lluny del poble.
 Jo l' mori perdia de vista

y m' sembla que l' cap se m'obra.
 Breya que molt lluny de mi
 o trobaria la tropa

que venia perseguintme,
 cuant per la part de la costa
 veig que anaba a Badagués.

A aquest punt la sort nos porta

per camins molt diferents
Ja no tenia dolé

per fugir. Veig unes rocas,
munto... No sé com no he mort,

l'empresa n'és espantosa:

las rocas escarpadas,

bell al fons l'abisme s'obra:

si m'faltés la mà, si caïch,

la mar ne seria ma tomba!

lo senyor m'ha protegit,

per fi la mà ferma i posca

si la finestra.

(senyalant)

Ja sabs

lo demés.

Pep =

La vida i troba

en mans honoradas y bonas.

=

Escena 4ta

=

Dit i Ignès per la escala - Després.
Còrlos.

=

Ig = Entri ai dins, que l^r assistent
cap ai la casa o' acosta
(A Anton.)

Pep = Aprofiti el temps que queda
per dormi fins a las dotze,
(Anton entra al seu
cuarto.)

Ig = Aviso al pare.

(se dirigeix a la porta
dreta y surt Q. Carles.)

Car = Mre a obrir

Pep = No dins que no m' veig

Car = Bona

idea

(Pican)

Ag = Sent; ja ho trucat

(Carles va a obrir.)

y que son llargues las horas!

(Recull la fegna que

encara hi hauria: la
posa a la panereta y

sent cantà al ven baix

a Joanet mentres munta

la escala.)

Socena 5^{ar}

Jgnés - Carlos - Juanet ab
una guitarra.

Jua = (cantant)

Oy, terra, terra meva...

Jg = Estoi alegre!

Car = Si

Jua = Bini canta

dir que oiris la pena espanta

Jg = I vosté espanta la veu?

Jua = Encara que no ni fan guerra

ni may las tinch abundants,

canta molt, y es que ls meus canto

tenen recorts de la terra

Que si que el acabí

ai n' el poble tornaré,

Y mes d' allí no m' mouré

Car =

(Per la guitarra)

Du arma nova.

Ju =

Y mal no fé.

Li ha comprada aquí un soldat

Y li he dit que m' la deixés.

Car =

(Mirant la guitarra)

Es bastant vella.

Ju =

Li ho es.

Ja faré presa

Car =

Es veritat.

Y la pot tocar?

Jua =

Bastant;

es dir; bastant malament

Bar = No s'olaba.

Jua = Com ho sent;
y altre tan li dich del cant.

Mes à voltas al cuartel

ratos hi hoí de sciocitat

y aquets los mata l'soldat

cantant y mirant al cel

Bar = Foi bé, y are ja ha acabat
lo servey d'aruy?

Jua = Ho penso,

berts espò de nou lo comers

cuant ja crech qu'ha terminat

Bar = Tant mateix marcan demò?

Jua = Denim l'ordre, al demati

nos posarem en camí.

Fins à un altre. Que hi faré?

No es hauria conregut ell

y infert

Car = Lo general.

Jua = Si; la diada de Nadal

pasaria dens cap tropell

A Fransa, hi es de seguir.

Eee ja hauria pasat la noitlla

y es sort, que oi se li espatlla
no pot contarho a ningú.

Car = Vagi a dalt

yg = Sabria trobar

lo sen cuarto?

Jua = No es tan gran

a dalt; encara qu' al devant,

y als costats altres n' hi ha,

mes ja me n' recordo bé

es lo del mitj Si venys.
 bar =

També l'acompanyo jo.
 (ap.)

Y ademés vigilaré.
 (Muntant dalt.)

=
 Socena 6da

=
 Ygnés - Pepet.
 =

Pep = Peig que ja es à dalt
 Jo = hi ha
 montat

ara mateix ab lo pare,

Y tío.

Pep = Jo sortiré ara
que no hoig d'estar descuidat.
Quina nit tant neguitosa!

Yg = Prompte à n'al fi arribarem,
y llessar del cor podrem
aquesta pena espantosa.

Pep = Ben gran ha sigut la sort
que ha portat aquesta nit
à ta casa l'perseguir
cuant fugia de la mort.
Los nostres somnis d'amors
s'han turbat per un moment
qui are arrencia l' sentiment
ouspirs al pit, als ulls plors.

Yg = Dinch valor y dinch confiança.

Ja vindran horas mes bonas.

Pep = Com no tindreu, si tu donas
 si lo meu cor la esperansa!
 Aden, que me n' haig d' anà
 m' encomenat que vigili;
 gracias á lo vostre auxili
 de la mort ve lliuraré.

S o c e n a 7^a

Ignès - Manuel

Ma = Qui ha sortit ara?

Pg =

En Pepet.

Ma = Ah, si; si correr per la vila

à vigilar... Sabe que penso?

Bone del sopai arany + obvidas

ayg = És ben cert.

Ma = Ay no es estrany,

las emociones, las fatigas

no ns permeten que pensem,

ab moltes cosas. Mes mira

pots anar pronta ai arreglarho

ayg = Cosa. Será que en l'estida

la tindré dins poca estona,

perqué arany sob que s'vigila.

Ma = Bueno millor;

que de tanta son no hi mira

aixis que o'alsi de tanta

den irá al llit desseguida;

y aixó ns convé, perque aquí.

encara que ja adormida
 siga sa vista, qui sab
 si l' que no convé veure!

=

o d'cena 8^{ar}

=

Mameu - Inanet

=

Ina = Hola, patró! Bona nit

Ma = Noet bona nit. Com anem?

Ina = Bue casi no tinch delit

Ma = Ja ho crech. Aviat soparem

Ina = Despues al llit tot sequit

Ma = Es lo millor que pot fer.

Las penas sota al cuixi,

Y ja veuró com mes bé
de trobar demà l' mati.

Luca = Li segueixo qu' ho faré.

De tantas marxas forçadas

jo crech bé que l' cap me vull.

No m' despertan canonadas

quant arribi a clucar l' uell.

ni al meu quarto disparadas.

Arre l' seu fill m' ha deixat,

y oi dalt, tot sol m' ha deixat,

y a dalt, tot sol, m' aburria.

La pena la soletat!

He dit; busca companyia;

y a buscarla aquí he baixat

Ma = Perque te l' llum oi la noi?

Que no ven que li fa nosa?

Jua = Si crech que dormo! Bah! Bah!

Fai t' favor de di hont se posa?

Ma = A la taula t' pot deixar

(Juanet va a deixar

lo llum, ven lo retrato

q' s' queda mirantlo al-

vant lo llum.)

Jua = (ap.)

Es ell mateix! es ell, oi!

Coincidencia mes estranya!

Ell que fusellot morí!

No... la vista no m' enganya!

Escota t' seu retrato aqui!

(alt.)

Potrió, digni, t' coneixia?

Ma = A qui?

Jua = Qu' está retratat?

Ma = A n' ell.

Jua = N' es tant ben pintat

que are veure m' pareixia

el que mori fusellat

(Comença la agitació de

Manuel.)

Ma = Vosté si n' ell l'ha conegut?

Jua = Si l'he conegut! si á fe!

Fou presoner, fou venent...

May olvidal he pogut,

y jamay l'olvidaré.

Sangrent recort d'aquell dia,

plé de vida lo guaytata...

Després la fossa se obria...

després la fossa s'tancaba...

la terra un mort mes cubria!

Ma = Andreu!

Jua = Llavors; son nom era,

fou vensut, fou condemnat;

lo condemnat, fusellat;

y volgué ma sort, sort fera!

que jo! jo! fos designat

per cumplir dura sentència

que l'condemnava a morir

(Mameu que tindrà en

seus mans las del soldat,

las deixa anar horrorizat.)

Ma = Vosté designat!

Jua = Si, si.

Jo butxi! Deu de clemencia!

Jo convertit en butxi!

Ocellis formatis toto estabam;

et habebam de donare mortem
ad unum hominem... si ab illo pensabam,

et si ad mirandum plorabam
compunctis sa tristis sort!

Temen fatidica ven

de ploribus ocellis se cubrian,

et ad mirandum non dolor gruen,

toto noscitur coram, glectian

ad compunctis de lo cor oeu.

et jo ab ma mare pensaba,

et veyat ad los seus aymanets

~~de~~ del que la mort esperaba

per lo dolor ofegati,

quant la nova ho arribaba.

Trencar nos era manat

de sa existencia los classes,

Nosaltres al sentenciat,

plens de goig, obrintli ls brassos
la vida li hauriam dat.

Ab ma falta de instrucció,

hi hai cosas que no comprench

ni s don d'ellas la raho

lo meu pobre enteniment.

Mes cor tinch, y cor que dent

y al recorda aquell terrible

instant en qu'ell mort caigué,

quant si la memoria m' ve

aquell recort tan horrible

que jamay oblidaré;

al veure l cadaver seu

del cor meu s' abra una veu

Y ab tota sa forsa m' crida:
Espanyols! Perquè es maten?
pena de mort... m'alehi da!

(Pausa)

Ma = Y mori?

Ina = Com un cristià,

la vista en lo cel clababa;

la ven de foch se doná

mes no fou ejecutada.

Y quin espantós sufri!

Qui en tal instant no pateix?

L'home honrat en un butxi

facilment no s' converteix!

L'ordre aquella no s' cumpli

mes l'ordre fou repetida

arribá l' fatal instant...

tornan di: foch!... y foch fan.
 Lo infeli, coigné sens vida....
 Tots quedarem tremolant —
 No feu foch lo meu fusell...
 y com disparar podia....
 Ni lo que feya sabia.

Ma = (Ab dolor gran.)

Pobre fill meu!

Iua = (sorprès.)

Com: Gee! Gee!!
 Valgam la Verge Maria.

(Passa)

Que poch ficcourse podem
 en las cosas de la terra!
 Perque l' mon no comprenem,
 aquell que avuy envejem

demà lo dolor l'aterra.

Que poch esperar podia
cuant ell li feu donar mort,
que un jorn condemnat seria,
que esposat se trobaria
à sufrir tant trista sort!

Ma = Potsé fora?

Iua = Sort fatal!

A n' al seu fill ben morí
lo general Arenah
que venim de perseguir.

Ma = Arenah!... És ell? ell?

Iua = Si.

Ma = (ap.)

És aquí! Dins ma morada!

És oi l'Andreu feu fusellat!

=

Escena 9^a

Dit i Agnès

Ag = Ja està llest. Si vol pujar

Ma = (ap.)

Ja vida en mas mans posada!

Ma = (ap.)

Deu lo vulgui consola.

(Puja l'escala.)

Escena 10^a

Manuel i Agnès.

(Mameel mira sortir al soldat.
Després fixa la mirada a la
porta del quarto de Anton.
Jonès se li acosta sorpresa
y tement.)

Ma :

(Absort.)

Es ell : Es ell ! Deu meu, y

com resona

son nom dins lo cor meu.

Lo bram que clama

la fera tempestat, del trió lo

estrepit

ab aquest crit no poden com-

pararse

Ag :

(Surtint).

Avi... ooch jo...

Ma = Que tinch, Deu meu!

mi ofega

l'aire que respira en ques-
ta casa.

Eee fou qui lo matá! y en-
car vivia....

Eee fou qui lo matá!

Ma = Avi....
que passa

á dins de la cor seu. No m'
vol conèixer?

Si veig que s'estrovia da
mirada

si fredas son sos mans, crida-
ré auxili

Ma = Ignés.

Ag = ... Avi...)

(Vol cridar: Mameh
lo conte.)

Ma = ... No cridis, no, no;

lo que passa al cor meu tu o

mi ni preguntat?
Agnes; mes pensaments ore ni

esglayan;
ell fou mon primer fill; llavors
la ditxa.

sentia jo en mon pit que res
l'igualava

(Recordant y oblidant la
situació.)

Sentat prop del bressol passaba

lo temps, sens recordat que l'

temps paraba.

Fille: li deya fill meu! y sas ma-

netas

oixecaba orient, y á de mi-

resida

sentia jo que l' goig, que l'

alegria

si los fills meus portaban dolbas

llágrimas

Després, pare: m' digné! y jo

que creya

que mes ditxa en lo mon ja

no m' quedaba!

Ja s' mort! fou fosellat! Deu de

elemencia!

y perquè a n'ell l'han mort!
perque el mataban!

(Pausa)

Agg = Avi: Que passa aquí!

Ma = (Es glayat.)

Vino, Agnès,
vina!

No estimas?

Agg =

Avi:

Ma =

Agnès! - No m'hi
deixis are.

Si vos estimo a vosaltres! Si vos

estimo!

Mes me sembla que a n'ell no

l'estimaba.

perquè ell es mort!

ayg =

De Deu los

dants designes

sicatat de huen ser; esta ense-

nyantse

que vosté no ha donat, pare,

recordi

« Quant lo dolor, nos deya, es-
tent sa ^{gabra} ~~guerra~~

y se clava en lo pit, y lo des-
trossa,

y la terra no don a la mira-
da

mes que tristesa y plor, d'ella
apartenla,

busquen a Deu; y a Deu vostre

prech i absia,
y oferintli l dolor que es ani-
quila
demaneuli l perdó de vstras
faltas

De Deu ve tot consol; sob ell
lo dona.

Ma = La santa voluntat sigui aca-
tada.

En mitx lo desconsol que a l'ho-
ma a terra,

bálsam troba, Deu meu, en tas
paraulas

" Perdoneu los, Senyó, en la creu
digueres....

perdonem, or vob que perdonada

quant l' hora signia de justia eterna.

Per Jesu - Crist ne signian nostras faltas

(Pausa)

Ma = Qui.

No surti d'ells ni una paraula

(ve n va Agnès.)

=

©

© © cema 11er

=

Manuel - despres Anton.

=

Ma = Si, per sempre benedit

riga de Deu, lo nom sant:
devant de los seus designis
l'home l'fron deu inclinar.

(S'acosta a la porta
del fons y l'obra.)

Dorms!... es precis despertarte
al general Arenal! -

Andreu, fill meu! des lo cel
tu també l'has perdonat.

Anem - Jo es despert. Dech ferho
Aixis obra l bon cristià.

An = Que hi ha de nou?

Ma = Dech parlarli.

Lo meu nom no seria estrany
per vosté; y en sos recorts,
per desgracia l trobará.

An = Per desgracia! -

Ma = Per desgracia!

D' aixó no hauria parlat;
 mes que li parli es precis,
 perquè desitjo salvar,
 y no sé si ho lograria
 si no l' previngués avant

Ant = Parli per Deu! Las paraulas
 sens saber com, me fan mal!
 Son accent sembla l' gemech
 que surt d' un cor llacereit
 per lo dolor, en sos ulls
 las llàgrimas veig brollar,
 Acas nostras existencias
 las unex un llas fatal?

Ma = Si. Diré que sé lo nom

d'aquell que hospitalitat
à nit ho donat ma cosa.

An = Lo general Arenal
es mon nom, y d'amagorib
si vostès no he tractat may.
Ja m'axafi lo desgracia,
ja ma sort torni à brillar
l'home agrahit; lo cor noble;
(ogafantli la mà.)

vostès en mi trobaran
Mes perquè sa mà tremola?

Perque, digni, honorisot,
sembla ha volgut apartarla?

Ma = Miri, ja tranquila está.
Sab lo meu nom?

Ant = Y ab respecte

serà per mi pronunciat,

Aquest nom ja l'conecia
des que l'meu fill me parlà
del casament que ab sa neta

y ell, de temps està joietat.

Ma = y aquest nom, res li recorda?

Ma = No.

Ma = y no té cap recort, cap,
de l'andreu, d'ell?

Ma = No per cert.

Ma = Deu meu! y serà vritat!
ni del seu nom de recorda!
lo seu retrato alli està.

(agafantlo per lo bras,
y ensenyantli.)

Poes li diré bon es possible,

si vostè el feu fosellar!
Deu del cel!

(Bambi.)

No m'abandonis....

mas forsas van flaquejant!

(Can en un silló.)

An = Poder de Deu: pobre pare!

(Abatut.)

Ma = Quant lo instant arribarà -

An = De....

Ma = Fugi.

(Admiració de Anton.)

Si, d'embarcarse.

Ant = Mes. - que ha dit?

Ma = Que quant l'

instant

de fugir... calli i seu clati
 y arribin a França ab pau-
 ant: Callaré, son vell. - quin res-

fecte
 m'infundeix son cabell

blanch,
 que una ànima gran, cristia-
 na

codeja de tant tot
 trist recort... jo a n' al seu
 fill

un d'aquets dias fatals

que lo cel s'ompla de dol

perque a la terra hi ha sanx,

sanx que en politics lluytas

fem derramar los germans;

sanck que ai Deu crida venjansa
y de nostre Espanya fai
terra esteril, malehida -

jo ai lo sen fill vaig matar.

Ma = Eee: Eee:

An = Lo que ore jo sento
mas paraulas no diran,
que aquets sentiments lo llabi
de traduhits es incapas;

Jo ai la lley vaig obedir,
y era aquesta: lley, fatal;
lley que ai n'ell lo condemnaba.
No tracto de disculparm....

Sent mon accent; los meus ulls
que llegrimas van llensant,
perdo, perdo, li demanau;

ma vida, i trobar en sas mans
 y devant seu lo culpable.
 Ma = Temps ho que l'he perdonat.

(absantse.)

Mes que en bairlos sempre ignori
 que l' general Arrenal
 fou qui feu donar la mort
 a l' Andreu, l' seu germà.

(Manuel se n'irà per
 la esquerra. Anton
 queda abatut a prop de
 la mà a la taula
 y lo cap baix.
 Carlos ha sortit
 y s' queda dalt
 de la escala.)

Barro = Los ell:

(op.)

Lo assistent m'ho ha dit

que en Górlor ja tot ho sab.

(Observa com son pare

se fica ai dins y

va depressa y ab

rábia, duas pistolas

ai loc má esquerra,

a agafar lo braç

de Anton.)

=

Decena 1^{or}

=

Anton - Górlor.

=

Car = Assassino!

(Baix y reconcentrat;

moviment sospitos de

Anton, mentres ho in-

dica 'l vers es conté

perio y ven la tempestat

de ira que hi ha en

son pit.)

(ridant.)

Miserable!

Ant = Que jo ab la lley veig cumpli

Car = Lino, assassino, butxi.

Dos cops infame, y culpable!

Ant = Carulos! Carulos! --

Car = Que li crida

avuy del germá l'accent;

ull per ull y dent per dent!

sanch per sanch, vida per vida!

Fit oi fit m'ha de guaytà!

que arany l' esborro del mon;

Assessino vil respon;

qu'has fet de lo meu germà?

An = Coirlos! - Que no m' senti mes!...

Car = Miserable!

An = Mes encara!

Car = Vull escupirli oi la cara

y busins ferme despres.

Ant = En nom de Deu!...

Car = y ma moi

l' infamabo, oi fos stable

infamar a un miserable,

butxi assessino!

Ant =

Prou n'hi ha.

(se tira sobre d'ell

li prou una pistola

posant tots dos al

punt de dalt.)

Devant lo doló i imponent

del seu pare, ne he humiliat

y perdó li he demanat;

de la venjança al accent,

que escupí a la meua cara,

li contesto ab la mà armada.

Car = Sanch per sanch però pagada.

(Manuel surt y se in-

terposa entre ls dos.)

=

Q

o o cena 1° 3° 2°

Dit - Manuel.

Ma = Perdo' per sanch; mes encara

Car = No.

(se sent a Juanet

cantar daet la cansó

que cantaba pujant

la escala l'acompanya

ab la guitarra: procura

que la musica siga

bon alegre.)

Ma = L' assistent! ~~Si~~ Si sentia

ta ven, per mes negra sort,

potré per un cant de mort
fora aquest cant d'alegria.

Deixi l'arma, la ma ~~terra~~ terra

Lo Andreu y jo l'hem perdonat;

vosté no pot está armat

qu'are es troba a casa meba.

(Penyalant lo retrato

can la pistola a

Anton.)

Car = No, pare, vosté deliroi....

(Li agafa l'bras.)

apartís l'haig de mortí.

(Imponent.)

Ma =

Carlos, fill, mira la má

ahont l'ha portada la ira.

(Carlos deixa l'bras; li

can lo pistoler y retro-
cedeix espantat.)

Contra un pare l'has posada
per la ventjansa cegot.

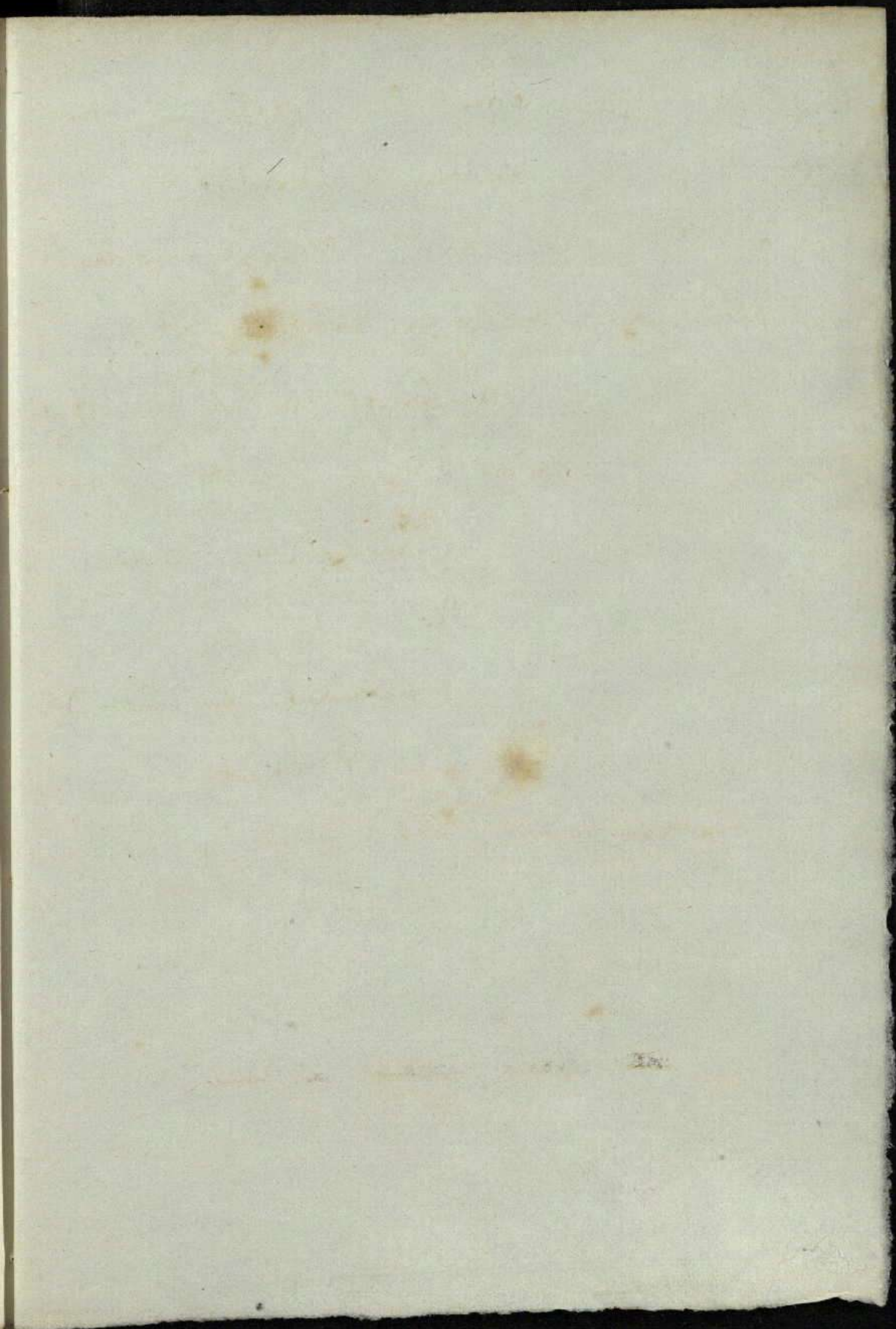
Car = (agafantli la mà humillat.)

Ma = Perdó
(senyalant a Anton.)

Car = No!
(ordenant de sortir.)

Ma = Pietat.
Deu del cel! Una mirada.

Fi del acte segon.

1006267237